

399.

Od Slavkova.

Při večeři v domě nevěstině přinese družička na stůl talíř se pšenicí, která je přikryta zeleným věnečkem, postaví jej před nevěstou, a družičky začnou zpívat:

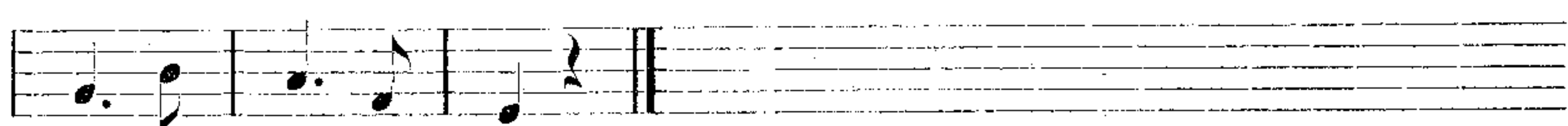
Volně.

Hré-te jí hud-ci ve-se - le, hré-te jí hud-ci

ve-se - le, ať se jí sr-dce za-smě-je, ať se jí

sr-dce za-smě - je.

Pak hrají zase muzikanti jednu sloku, obyčejně s nějakými proměnami. Potom starší družička sdělá s talíře vínek, a zanotí na týž nápěv:

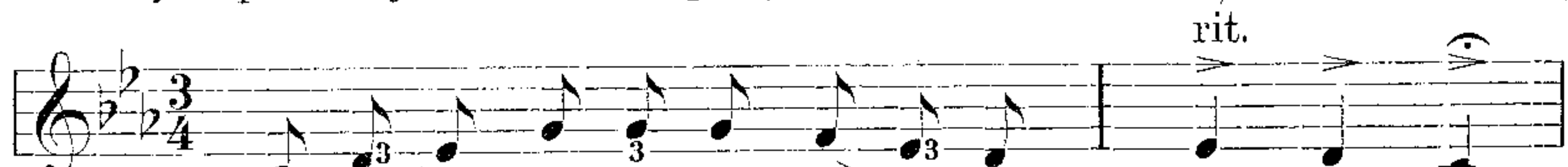
Hréte jí hudci hréte jí,
její tatíček nese jí.

A zase hrají hudebníci a t. k. napořád, až všichni přátelé jsou vyjmenováni. Kdo jest jmenován, jde ke stolu a vloží nějaký peníz do pšenice, říká při tom buď nějakou průpovídku nebo vůbec promluví několik slov k nevěstě, vážných nebo žertovných.

400.

Ze Ždánic.

Když upravavují nevěstu k čepení, obstoupí ji družky, a starší zpívá:

Za-hré nám, mu-zi-ko, za-hré nám ve - se - le,

rit.

ne - vě-sta nám pla-če, ať se nám za-smě-je.

Zahré nám, muziko
zahré nám vesele,
nevěsta nám plače,
ať se nám zasměje.